

Amb un parell

Una reconeguda cadena de supermercats que cada dos per tres acaba essent notícia ha llançat al mercat un producte que ha anunciat com a *novetat*, tal com fa de tant en tant amb d'altres aliments. Fins aquí tot correcte, aparentment no crida l'atenció res. El problema el tenim quan el producte en qüestió són dos ous ferrats. Sí, dos ous a la planxa a la venda en un envàs de plàstic que, en el moment que redacto aquesta columna, es venen a un preu d'1,80 euros.

No podia ni volia deixar passar aquesta ocasió sense comentar el que m'encantaria que es quedés només en una anècdota si el supermercat decidís recular retirant aquest producte en un exercici de pur raciocini. Però no ens enganyem: tinc poques esperances que això passi. D'entrada, vull pensar que per a moltes més persones aquest producte de consum per a una llar senzillament no s'entén perquè no té sentit. I demano disculpes per endavant a tots aquells que el considerin d'allò més adequat, essencial i pràctic. En discrepo. Això no obstant, si troben arguments sòlids a favor callaré per sempre més i deixaré de mirar amb recel els prestatges cada vegada que passo per davant d'aquells ous. En qualsevol cas, em temo que aquest producte deuria tenir el seu públic perquè aquests ous a la planxa han vingut per fer la vida més fàcil i més ràpida a moltes persones? És un producte que de ben segur tindrà sentit en el món de la immediatesa, però jo només el puc concebre en el món de l'absurd.

Si en la societat de l'excusa permanent i del «no tinc temps» ja no podem dedicar ni cinc minuts a preparar uns ous ferrats en una paella i optem per comprar-ne uns com aquests, que per acabar d'embolicar la troca estan envasats amb plàstic, estem força pitjor del que em pensava. I, ja que hi som posats, trobo necessària una reflexió més àmplia a la qual convido a tots aquells que llegeixin aquesta columna. Quina serà la propera novetat? Potser ens sorprenen amb oli d'oliva en got de plàstic. Tremolo amb la propera novetat... Sigui com sigui, per llançar al mercat uns ous a la planxa envasats amb plàstic es necessita, com a mínim, tenir-ne un parell, a banda de molt poqueta vergonya.